# Symphorian, un creștin evlavios, decapitat pentru numele lui Isus Hristos, în Burgundia, în jurul 275 A.D.

Se afirmă că în acest timp, în timp ce păgânii din Augustodunum, numit acum Autum, în Burgundia, într-o zi de sărbătoare a zeiței Cybele, pe care o numeau mama zeilor, purtau în jurul ei imaginea ei pe o căruță, în procesiune, un anumit creștin evlavios, numit Symphorianus, a întâlnit această imagine și a refuzat să i se închine.

În consecință, a fost arestat ca persoană impură sau disprețuitoare a zeilor și adus în fața lui Heraclius, proconsulul, care, în acel oraș, exercita cea mai strictă vigilență asupra creștinilor. Când a stat în fața scaunului de judecată, Proconsulul l-a întrebat de numele său. Symphorian a răspuns că era creștin de religie, că se născuse din părinți creștini și că primise numele Symphorian.

Judecătorul a spus: „De ce nu ai cinstit-o pe mama zeilor și nu te-ai închinat chipului ei?”

Symphorian a răspuns: „Pentru că sunt creștin și chem doar pe Dumnezeul cel viu, care domnește în ceruri. Dar în ceea ce privește chipul lui Satana, nu numai că nu mă închin la el, dar, dacă mă vei lăsa, îl voi sparge în bucăți cu un ciocan”.

Judecătorul a spus: „Acest om nu este doar un sacrilegiu în suflet, ci și un încăpățânat și un răzvrătit; dar poate că nu știe nimic despre rânduielile sau decretele împăratului. Prin urmare, ofițerul să îi citească decretele împăraților”.

După ce i s-au citit decretele, Symphorian a spus: „Cu toate acestea, nu voi mărturisi niciodată că această imagine nu este altceva decât un idol fără valoare al lui Satan, prin care el îi convinge pe oameni că este un zeu; în timp ce este o demonstrație evidentă a pierzării lor veșnice pentru toți cei care își pun încrederea în ea.”

În urma acestei mărturisiri, judecătorul a pus ca el să fie biciuit și aruncat în

închisoare, pentru a-l păstra pentru o altă zi. La ceva timp după aceea, l-a adus din nou în fața scaunului său de judecată și i s-a adresat cu cuvinte blânde, zicând „Symphorian, jertfește-te zeilor, ca să fii promovat la cea mai înaltă cinste și stare la curte. Dacă nu, îi chem pe zei ca martori că sunt obligat astăzi, după diverse torturi, să te condamn la moarte”.

Symphorian a răspuns: „Ce mai contează dacă trebuie să predăm această viață lui Hristos, din moment ce, din cauza datoriei, oricum trebuie să i-o plătim? Darurile voastre sunt amestecate cu dulceața mierii adulterine, cu care otrăviți mințile celor necredincioși. Dar comorile și bogățiile noastre sunt întotdeauna numai în Hristos, Domnul nostru, și nu pier prin vârstă sau timp; în timp ce dorința voastră este insațiabilă și nu posedați nimic, chiar dacă aveți totul din belșug. Bucuria și veselia de care vă bucurați în această lume sunt ca sticla fină, care, dacă este pusă în raza și căldura soarelui, se crapă și se rupe în două; dar numai Dumnezeu este fericirea noastră supremă.”

După ce Symphorian a spus aceste lucruri și altele asemănătoare în fața judecătorului, Heraclius, proconsulul, a pronunțat sentința de moarte împotriva lui, spunând: „Symphorian, fiind găsit în mod deschis vinovat de moarte, pentru că a blasfemiat împotriva sfintelor altare, va fi executat cu sabia.”

Când acest mărturisitor evlavios a fost dus la moarte, pentru a fi jertfit lui Hristos, mama sa i-a strigat de pe zidul cetății acest îndemn mângâietor: „Symphorian, fiul meu, fiul meu, adu-ți aminte de Dumnezeul cel viu; inima ta să fie statornică și curajoasă. Cu siguranță nu ne putem teme de moarte, care, fără îndoială, ne conduce la adevărata viață. Ridică-ți inima spre cer, fiul meu, și privește-l pe Cel care domnește în ceruri! Astăzi viața ta nu-ți va fi luată, ci va fi schimbată într-una mai bună. Dacă rămâi neclintit până astăzi, vei face un schimb fericit: părăsind această casă pământească, vei merge să locuiești în cortul care nu este făcut de mâini.”

Symphorian, după ce a fost întărit astfel de mama sa, a fost scos din cetate și decapitat acolo, după ce și-a încredințat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, pe vremea împăratului Aurelian și a lui Heraclius, proconsulul, la Autum, în Burgundia. Trupul său mort a fost îngropat de anumiți creștini. Comparați *A. Mell., cartea I, fol. 19, col. 4*, și *fol. 90, col. 1, ex Actis Proconsul. Greg. Turan. Degl. Mărturisire, cap. 77*, și *Hist., lib. 2, cap. 15*, împreună cu diferiți alți autori despre Symphorian.

**Notă**

*Această relatare a fost extrasă din cartea Oglinda Martirilor, publicată în anul 1660 de Thilemann J. van Braght, disponibilă în domeniul public.*

*Scopul publicării nu este pentru a susține învățăturile pe care martirii prezentați le-au urmat (care de cele mai multe ori sunt necunoscute).*

*Am avut în vedere doar relatarea istorică despre suferințele și martirajele la care au fost supuși cei ce au dorit să-l urmeze pe Hristos și care nu și-au iubit viața.*

*Scopul nostru este să încurajăm pe cei ce vor să trăiască o viață de biruință cu Hristos.*